

Rik Oldeven

Uitzielen

Vroeger had ik een slechte huisdokter; tegenwoordig een goeie. Voor de hand ligt de veronderstelling dat ik van dokter ben veranderd. Dat is niet zo; ik heb nog steeds dezelfde. 'In dat geval', hoor ik u zeggen 'heeft die dokter van jou flink wat bijgeleerd'. Zeker, al doende leert men, maar daarvan is bij mijn medicijnman niet zoveel te merken.

Sinds mijn pensioen ben ik erachter. Vroeger had ik nooit tijd, want tijd was geld. Tegenwoordig heb ik alle tijd, terwijl het geld maandelijks wordt overgemaakt. Destijds kon ik mij geen ziekte permitteren en eiste medicijnen; heden ten dage kruip ik met genoeg een paar dagen onder de wol. Ik ziek het euvel uit. 'Je eigen lijf' zegt mijn dokter 'is je beste apotheek'. Dat zei hij vroeger trouwens ook.

De bij was er miljoenen jaren eerder dan de mens. En ze is er nog steeds. Als ze in Nederland in minder grote aantallen voorkomt dan vroeger, heeft dat te maken met de afname van het aantal imkers in dit dichtbevolkt en zwaar geïndustrialiseerd landje. En niet omdat ze aan kwalen en ziekten in meer of mindere mate zou zijn bezweken. Wat dat betreft heeft de bij het al die eeuwen zelf uitgezocht of – liever – uitgezikt.

Zeker nu er in de bijenhouderij bijna geen economisch belang meer op het spel staat en imkeren een (buitengewoon interessante) hobby geworden is, vraag ik mij wel eens af waarom wij imkers zo in de weer zijn met ziektebestrijding in onze bijen. Waar bemoeien we ons eigenlijk mee? Zij – de bijen – hebben in hun hardnekkig historisch bestaan meer ervaring met hun kwalen en ziekten opgedaan dan het daarmee vergeleken strovuurbestaan van Bayer en aanverwante medicinale ondernemingen.

Ik overweeg me in de toekomst te beperken tot het aankweken van een hygiënisch gedrag dat op zijn best in de nabijheid komt van het door de bijen gedurende vele eeuwen ontwikkeld poetsgedrag.

181

De Floriade in aanbouw

